

Publicerad 2008-12-19 00:18 av Mossa

sorgset

Du gamla

Ögonen är klara och skarpa när hon ser på fotografiet. En saknad som inte går att uttrycka i ord sprider sig i hennes ansikte. Ansiktet är fårat och huden är ojämn. Hon är dock så fin. Hennes vackra gamla hjärta värker. Musiken lägger sig som en dimma i rummet. Tonerna är som solljus i gryningstimma. De värmer en sargad, åldrad kropp. Ensamheten står bredvid henne och de väntar tillsammans på evigheten. Glansiga ögon söker sig bortom molnen. Vill sörja med henne. Men sorgen tillhör bara henne och hon vill dela den med ensamhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mossa med Poeter.se id #19361 innehar upphovsrätten